C/2024/1567

5.3.2024

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k tématu Vytvoření rámce EU pro vnitrostátní strategie pro boj proti bezdomovectví v souladu se zásadou „bydlení jako priorita“

(stanovisko z vlastní iniciativy)

(C/2024/1567)

Zpravodajka: **María del Cerman BARRERA CHAMORRO**

Spoluzpravodaj: **Ákos TOPOLÁNSZKY**

Rozhodnutí plenárního shromáždění	25. 1. 2023
Právní základ	čl. 52 odst. 2 jednacího řádu
	stanovisko z vlastní iniciativy
Odpovědná sekce	Zaměstnanost, sociální věci, občanství
Přijato v sekci	21. 11. 2023
Přijato na plenárním zasedání	13. 12. 2023
Plenární zasedání č.	583
Výsledek hlasování	
(pro/proti/zdrželi se hlasování)	172/2/5

1. Závěry a doporučení

1.1. EHSV vítá zřízení Evropské platformy pro boj proti bezdomovectví (EPOCH) a oceňuje práci, kterou Evropská komise v této oblasti odvádí. EHSV si přeje, aby bezdomovectví zůstalo před volbami do Evropského parlamentu i po nich prioritou sociální politiky EU. Je třeba, aby došlo ke strategické změně a cílem opatření se namísto řešení bezdomovectví stalo jeho vymýcení.

1.2. Coby signatář Lisabonského prohlášení (2021) a člen řídícího výboru platformy EPOCH se EHSV zavázal, že bude aktivním partnerem této platformy.

1.3. EHSV vyzývá k vypracování strategie EU pro oblast bezdomovectví, do níž by byla platforma EPOCH plně integrována. Bylo by tak možné začlenit vnitrostátní politiky pro řešení bezdomovectví do evropského semestru. Tato strategie by se měla opírat o doporučení Rady k otázce bezdomovectví. EHSV proto vyzývá belgické předsednictví EU, aby přípravu tohoto doporučení zahájilo.

1.4. EHSV rovněž vyzývá Evropskou komisi, aby co nejdříve a v úzké spolupráci s členskými státy, orgány a institucemi EU a dalšími zúčastněnými stranami vypracovala návrh nového víceletého pracovního programu. Tento nový pracovní program by měl pokud možno časově obsáhnout celé funkční období příští Evropské komise. EHSV žádá, aby byly do aktivit a správy platformy EPOCH více zapojeny osoby s přímou zkušeností s bezdomovectvím.

1.5. EHSV vítá projekty financované Komisí v rámci různých oblastí činnosti platformy EPOCH. Domnívá se však, že vzhledem k tomu, že jde o jednorázové a časově omezené projekty, by Komise měla na řízení platformy EPOCH a opakující se aktivity vyčlenit strukturální rozpočet v rámci Programu pro zaměstnanost a sociální inovace (EaSI) Evropského sociálního fondu plus (ESF+).

1.6. EHSV se vyslovuje pro to, aby platforma EPOCH aktivně propagovala zásadu „bydlení jako priorita“ jakožto systémové řešení „chronického bezdomovectví“. Navrhuje, aby byl v zájmu většího prosazení této zásady zaveden evropský program odborné přípravy.

1.7. EHSV rovněž vyzývá členské státy, aby dostály závazku, který přijaly s podpisem Lisabonského prohlášení, a sice dosáhnout do roku 2030 podstatného pokroku na cestě k vymýcení bezdomovectví. Aby se tak mohlo stát, je důležité stanovit ambiciózní, věrohodné a dosažitelné dílčí cíle na této cestě.

1.8. EHSV vyzývá členské státy, aby vypracovaly vnitrostátní politiky pro oblast bezdomovectví s cílem realizovat v praxi závazky plynoucí z Lisabonského prohlášení a začlenit přístup vycházející ze zásady „bydlení jako priorita“ do svých vnitrostátních strategií v oblasti bezdomovectví.

1.9. EHSV rovněž apeluje na Komisi, aby proti bezdomovectví i nadále bojovala v rámci všech souvisejících oblastí činnosti a strategií EU, a sice strategie EU pro rovnost žen a mužů, strategie EU pro osoby LGBT, strategického rámce EU pro Romy, Evropské strategie pro pomoc osobám se zdravotním postižením, evropské záruky pro děti, akčního plánu EU pro sociální ekonomiku, nového paktu o migraci a azylu a komplexního přístupu EU k duševnímu zdraví.

1.10. EHSV žádá, aby byla na evropské úrovni přijata zvláštní opatření s cílem motivovat řídicí orgány k využívání ESF+ a Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) k financování řešení v oblasti bydlení pro osoby bez domova a poskytovat jim v tomto ohledu podporu.

1.11. EHSV je znepokojen rostoucím počtem lidí, kteří mají příjem z pracovní činnosti a současně jsou bez domova, a uvítal by, aby bylo na evropské úrovni provedeno šetření ohledně toho, jaký má tento problém rozsah a povahu.

1.12. EHSV je rovněž znepokojen rostoucím počtem mobilních občanů EU bez domova a vyzývá Evropský orgán pro pracovní záležitosti, aby členským státům poskytl pokyny ohledně toho, jak tento problém řešit.

1.13. EHSV se domnívá, že Agentura Evropské unie pro základní práva by se měla zabývat bezdomovectvím coby otázkou lidských práv, přičemž přednostně by se měla snažit zamezit kriminalizaci a trestání pouličního bezdomovectví.

2. **Kontext**

2.1. Jak je uvedeno v Lisabonském prohlášení o boji proti bezdomovectví, bezdomovectví je jednou z nejextrémnějších forem sociálního vyloučení a má škodlivý dopad na fyzické a duševní zdraví osob, jejich životní pohodu a kvalitu života a rovněž na jejich přístup k zaměstnání a k sociálním a hospodářským službám ([1]). Vyskytuje se ve všech členských státech EU a v průběhu posledního desetiletí stále rostlo.

2.2. FEANTSA (Evropská federace národních organizací pracujících s bezdomovci) a Fondation Abbé Pierre odhadují, že v EU každou noc zůstává bez domova na ulici nebo v útulku pro lidi bez domova nejméně 895 000 osob. Za posledních 15 let se celkový počet osob bez domova žijících na ulici či v ubytovacích zařízeních pro lidi bez domova více než zdvojnásobil. Počet lidí, kteří zažijí situaci, kdy jsou bez domova – včetně méně viditelných forem, kdy tyto osoby u někoho přespávají (tzv. couchsurfing) –, dosahuje každý rok několika milionů.

2.3. Bezdomovectví je neoddělitelně spjato s chudobou – když se zvyšuje hospodářská nestabilita, roste i riziko bezdomovectví. K ještě většímu nárůstu bezdomovectví v EU došlo v důsledku pandemie COVID-19. Podle organizace Charita se v západní Evropě mezi březnem a květnem 2020 zvýšila poptávka po potravinové pomoci o 25–30 % ([2]). Pandemie měla obzvláště závažný dopad na mladé lidi. Ve Francii byl od začátku zdravotní krize každý pátý mladý člověk ve věku 18 až 24 let nucen uchýlit se k potravinové pomoci a více než jedna třetina z nich měla obavy, že v roce 2021 již nebude schopna hradit své náklady na bydlení ([3]).

2.4. Bezdomovectví vzrostlo u několika skupin obyvatelstva, jako jsou mladí lidé, ženy a komunita LGBTIQ. Ve zvyšující se míře se dotýká rovněž migrantů, včetně žadatelů o azyl a uprchlíků. Podíl uprchlíků mezi obyvateli EU bez domova by se mohl dále zvýšit, mimo jiné v důsledku ruské invaze na Ukrajinu. Znepokojujícím trendem v souvislosti s lidmi bez domova je nadměrné zastoupení mobilních občanů EU, zejména těch, kteří přespávají na ulici.

2.5. V souvislosti s rostoucími cenami energie a následným prudkým nárůstem energetické chudoby hrozí, že se bezdomovectví v celé EU ještě rozšíří. V roce 2019 více než 30 milionů Evropanů uvedlo, že si nemohou dovolit dostatečně vytápět své domovy ([4]), a toto číslo by se mohlo v důsledku ozbrojeného konfliktu na Ukrajině dále stupňovat. Rostoucí ceny energií zvyšují náklady nájemníkům, což často vede k nucenému vystěhování a potenciálně k bezdomovectví.

([1]) Lisabonské prohlášení o Evropské platformě pro boj proti bezdomovectví, 21. června 2021.
([2]) Escala de la pobreza – *Coronavirus en Europa: largas filas para pedir bolsas de comida, otra postal de la pandemia* (Škála chudoby – Koronavirus v Evropě: dlouhé fronty na potravinovou pomoc, další z příznaků pandemie), Clarín (události ve světě), 16. května 2020.
([3]) Průzkum agentury Ipsos na vzorku 1 000 osob provedený speciálně pro nadaci Abbé Pierre, 14. a 15. ledna 2021.
([4]) https://institutdelors.eu/en/publications/europe-needs-a-political-strategy-to-end-energy-poverty/.

2.6. Bezdomovectví není situací, která by byla dána; je důsledkem politických a ekonomických rozhodnutí ([5]). Vede k němu rovněž nedostatek přiměřeného bydlení, včetně bydlení odpovídajícího konkrétním potřebám, například v souvislosti se zdravotním postižením. Lidé bez domova mohou mít bohužel kratší střední délku života a čelit zdravotním problémům, diskriminaci, izolaci a překážkám v přístupu k základním veřejným službám a dávkám. Je proto zásadně důležité, aby EU a členské státy společně připravily komplexní politickou reakci, včetně strategické změny, v jejímž důsledku se cílem opatření namísto řešení bezdomovectví stane jeho vymýcení, a aby potírání tohoto jevu pojaly jako prioritu z pohledu sociální Evropy, zejména v rámci evropského pilíře sociálních práv.

2.7. Přestože jsou k dispozici příslušné údaje a téma bezdomovectví se soustavně drží na politickém programu EU i několika členských států, ani členské státy ani EU se jím nezabývají v dostatečné míře. Chybí skutečně globální přístup i komplexní strategická řešení, a problém bezdomovectví tak ve všech členských státech zůstává nevyřešen, a situace se dokonce zhoršuje. Evropská unie a její členské státy by proto v oblasti boje proti bezdomovectví měly zavést politiky založené na právu na cenově dostupné a přiměřené sociální bydlení. Vnitrostátní politiky je třeba sladit, aby nevznikaly rozdíly, v jejichž důsledku by se problémy mohly přenášet z jednoho členského státu do druhého. EHSV vyzývá k vypracování evropské strategie boje proti bezdomovectví, která umožní začlenit vnitrostátní politiky pro řešení bezdomovectví do evropského semestru. Tuto evropskou strategii pro oblast bezdomovectví by bylo třeba zahájit v nadcházejícím období s cílem řešit problém bezdomovectví jednotným a koordinovaným způsobem a do roku 2030 dosáhnout podstatného pokroku, pokud jde o jeho zmírnění, a následně v rámci stanoveného cílového období zajistit jeho vymýcení.

2.8. Na evropské úrovni by se rovněž mělo intenzivněji usilovat o zlepšení sběru statistických údajů s cílem podpořit tvůrce politik. Jsou zapotřebí spolehlivější údaje zohledňující mnohovrstevnatý charakter bezdomovectví, například co se týče bezdomovectví mladých lidí. Umožnilo by to provádět lepší analýzu faktorů, které tuto situaci ovlivňují, a systematické srovnávání a monitorování na úrovni EU. Mohlo by se jednat o významný nástroj, který by měl být zohledněn v rámci budoucí evropské strategie pro vymýcení bezdomovectví.

2.9. EHSV se domnívá, že je třeba, aby se politiky zaměřovaly na lidi, na které mají dopad, podporovaly jejich zapojení, a rozvíjely tak jejich možnosti konat.

3. **Obecné připomínky**

3.1. Bezdomovectví vzbuzuje v EU stále větší znepokojení a každoročně postihuje miliony lidí. Členské státy čelí rostoucímu tlaku způsobenému energetickou krizí, zvyšováním cen nemovitostí určených k bydlení a omezováním veřejných zdrojů vyčleněných na naplňování potřeb v oblasti bydlení pro zranitelné osoby, kterým hrozí vyloučení z přístupu k bydlení, jsou příslušníky dvou či více ohrožených skupin, a jsou proto vystaveny většímu riziku, že se ocitnou v situaci bez domova.

3.2. V červnu 2021 zahájilo portugalské předsednictví EU za podpory Komise činnost platformy EPOCH. Lisabonské prohlášení, z něhož se z politického hlediska vycházelo při vytváření platformy EPOCH, podepsalo všech 27 členských států EU, Komise, Evropský parlament, EHSV, Výbor regionů a několik evropských nevládních organizací a další zúčastněné strany. V prohlášení se signatáři zavázali ke spolupráci v oblasti bezdomovectví na úrovni EU a k tomu, že budou usilovat o vymýcení bezdomovectví do roku 2030. Signatáři se shodli na tom, že nejúčinnějším způsobem, jak bezdomovectví řešit a jak mu předcházet, bude přístup zaměřený na bydlení.

3.3. EHSV připomíná pět základních zásad Lisabonského prohlášení a vyzývá členské státy, aby zajistily, že:

— nikdo nebude přespávat na ulici proto, že nemá k dispozici dostupné, bezpečné a vhodné nouzové ubytování,

— nikdo nebude přebývat v nouzovém nebo přechodném ubytování déle, než je nezbytné za účelem nalezení stálého bydlení,

— nikdo nebude z žádného zařízení (např. vězení, nemocnice nebo z pečovatelského ústavu) propuštěn bez nabídky vhodného bydlení,

— pokud to bude možné, nebude se přistupovat k nucenému vystěhování a nebude k němu docházet, aniž by byla v případě potřeby nabídnuta pomoc se zajištěním vhodného bydlení,

— nikdo nebude diskriminován na základě toho, že je bez domova.

3.4. EHSV rovněž opětovně poukazuje na to, že v Lisabonském prohlášení se uvádí, že celostátní, regionální a místní orgány by měly prosazovat prevenci bezdomovectví a přístup k trvalému bydlení a podporovat poskytování podpůrných služeb osobám bez domova.

([5]) Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k tématu Problém bezdomovectví (Úř. věst. C 24, 28.1. 2012, s. 35).

3.5. Je třeba posilovat aktivní úlohu platformy EPOCH, tak aby sloužila specializovanému evropskému politickému rámci k dosahování pokroku při potírání bezdomovectví. Má již svou řídicí strukturu a víceletý pracovní program. Věnuje se třem oblastem činnosti: sběru dat a směrování/monitorování pokroku v provádění politiky, vzájemnému učení a otázce přístupu k unijním finančním prostředkům a možnostem financování. EHSV vítá koordinační úlohu OECD, FEANTSA a Rozvojové banky Rady Evropy, kterou tyto organizace plní v příslušných oblastech činnosti platformy.

4. **Konkrétní připomínky**

Bezdomovectví

4.1. Bezdomovectví je komplexní problematika. Přestože se definice bezdomovectví v jednotlivých členských státech EU liší, panuje stále větší shoda na tom, že se jedná o dynamický jev, který se netýká pouze osob žijících na ulici. To zohledňuje definice se zkratkou ETHOS (European Typology of Homelessness and Housing Exclusion – Evropská typologie bezdomovectví a vyloučení z bydlení) vypracovaná organizací FEANTSA. Ta zahrnuje osoby přespávající na ulici, v útulcích pro lidi bez domova a azylových domech pro ženy (jak v případě nouzového, tak v případě dlouhodobého ubytování), osoby s velmi nejistým bydlením, jako jsou ty, jež mají být propuštěny z nějakého zařízení, aniž by měly zajištěné další bydlení, nebo lidé, kteří přespávají u někoho jiného (tzv. couch surfers), jakož i osoby, jež bydlí v naprosto nevyhovujícím bydlení, například v domech, jež byly prohlášeny za neobyvatelné, a osoby obývající nějaké obydlí bez toho, že by na to měly nějaké právo.

4.2. Bezdomovectví postihuje různorodé obyvatelstvo. Většina z těchto osob jsou muži a osoby ve středním věku, ale výjimkou nejsou ani ženy, mladí lidé, rodiny či děti. Znepokojivé je, že se mezi osobami bez domova vyskytuje stále více migrantů a osob menšinového etnického původu; zvláštní pozornost pak je třeba věnovat některým skupinám, jako jsou osoby LGBTIQ, osoby se zdravotním postižením a stárnoucí lidé bez domova. EHSV zdůrazňuje, že by měly být navrženy odpovídající politiky pro každou konkrétní cílovou skupinu, do čehož by měly být zapojeny samy osoby bez domova.

4.3. Bezdomovectví se v posledním desetiletí rozšířilo ve většině členských států i v EU jako celku. Dle odhadů organizace FEANTSA se za posledních 15 let počet osob bez domova žijících na ulici či v ubytovacích zařízeních pro lidi bez domova (což je jen část lidí bez domova) více než zdvojnásobil. Jedinou zemí, které se v posledních dvou desetiletích podařilo bezdomovectví soustavně snižovat, je Finsko. Rostoucí trend bezdomovectví se podle všeho podařilo zvrátit Dánsku a Rakousku. Je třeba zanalyzovat metody těchto zemí s cílem zjistit, jak se jim podařilo tento trend zvrátit, a nalézt možnosti, jak dosáhnout pokroku.

4.4. Příčin bezdomovectví je mnoho a mohou být strukturální, institucionální i osobní povahy. Opatření zaměřená na potírání bezdomovectví se musí přednostně soustředit na řešení strukturálních příčin, jako jsou neúspěchy prováděných politik, nefunkční trhy s bydlením, inflace v oblasti bytových nemovitostí, volatilita v oblasti financování bydlení a nevhodné migrační politiky. Jen tak bude možné účinně řešit osobní příčiny bezdomovectví, jako jsou například závislosti, špatné duševní zdraví či rozpady vztahů.

4.5. Většina zemí bezdomovectví stále řeší nouzovými opatřeními prostřednictvím systému útulků a azylových domů, místo toho, aby bezdomovectví předcházely a snažily se o jeho vymýcení tím, že budou poskytovat bydlení a v případě potřeby i podporu. Přestože je bezdomovectví považováno za akutní porušování lidských práv, ve většině zemí se přístup k bezdomovectví založený na lidských právech stále nevyužívá v dostatečné míře. Postupy členských států by proto měly být kriticky vyhodnoceny z pohledu dodržování základních práv, a v případě, že závěrem bude, že k porušování těchto práv dochází, by příslušné členské státy měly být vyzvány, aby své postupy změnily.

4.6. Bezdomovectví nelze řešit bez spolehlivých a cílených politik v oblasti prevence. Jedním z nejčastějších důvodů, proč se lidé ocitají bez domova, je propuštění z nějakého zařízení (vězení, ústavu psychiatrické péče nebo péče o mládež). Měla by být přijata opatření s cílem zaručit, že lidé z těchto zařízení nebudou propouštěni bez toho, že by jim byl zajištěn přístup k bezpečnému bydlení. Účinně předcházet bezdomovectví se dá také prostřednictvím opatření zaměřených na předcházení nucenému vystěhovávání. Zabývat se je třeba rovněž nuceným vysídlováním v souvislosti s vystěhováváním z důvodu renovace (angl. „renovictions“) a energetickou chudobou. Znalostní základna, o niž by bylo možné se opřít při přípravě cílené prevence, je poměrně slabá a je zapotřebí provést další výzkum a získat další poznatky na základě experimentování.

4.7. Rozšířeným jevem je stále ještě kriminalizace a trestání pouličního bezdomovectví, přestože je lze často označit za porušování lidských práv. Takové kroky navíc prohlubují neřešené příčiny bezdomovectví tím, že lidi v akutní nouzi nutí se skrývat a vyhýbat se sociálním službám. Je prokázáno, že kriminalizace a trestání jsou v rozporu s evropským právem a mezinárodními úmluvami a jsou to neúčinná a často nákladná opatření.

5. **Další připomínky**

Bydlení jako priorita

5.1. Na základě této zásady je bydlení využíváno jako hlavní nástroj pro znovuzačlenění, nemá být výsledkem procesu znovuzačlenění v rámci systému ubytovacích zařízení. Lidem bez domova je pro začátek poskytnuto dlouhodobé bydlení, které není podmíněno přijetím podpory a prokazováním pokroku v oblasti osobního rozvoje. Tento přístup vychází z předpokladu, že stabilita a bezpečí, které znamená bydlení, lidem bez domova umožňuje se s větším úspěchem vyrovnávat s ostatními problémy a že služby lze efektivněji poskytovat lidem, kteří mají své bydlení a jsou v bezpečí. Možnost bydlet v podmínkách minimálního standardu, kterou by měly zajišťovat členské státy, by měla být považována za základní právo a za povinnost členských států, tak aby bylo možno splnit do roku 2030 cíle Lisabonského prohlášení. EHSV se rovněž domnívá, že politiky založené na zásadě „bydlení jako priorita" jsou výrazem evropských hodnot vyplývajících ze Smlouvy, z evropských a mezinárodních úmluv a z tradice evropského humanismu.

5.2. Tento přístup zcela prokazatelně funguje. Míra udržení si bydlení obecně přesahuje 80 %, a to i několik let poté, co se lidé bez domova do obydlí nastěhují. Politika založená na zásadě „bydlení jako priorita" také především zlepšuje zdraví a životní podmínky osob bez domova. V zemích, kde existuje rozsáhlý a vysoce profesionalizovaný systém útulků a dalších zařízení, bývá tento přístup také méně nákladný. V zemích, jejichž přístup je založený na nouzových opatřeních, se počáteční investice do této politiky vyplatí v dlouhodobém horizontu. Je prokázáno, že dostatečné nabídky bydlení v rámci této politiky lze dosáhnout v kombinaci s několika různými možnostmi bydlení, jako je cenově dostupné soukromé bydlení a sociální nájemní bydlení. Klíčovou úlohu při zajišťování dostatečné nabídky mohou sehrát modely agentur pro pronájem sociálních bytů.

5.3. Přístup založený na zásadě „bydlení jako priorita" je stále ve fázi vývoje. Jsou jasné jeho hlavní principy, přičemž cílová skupina se postupně rozšiřuje z osob, které jsou dlouhodobě bez domova, na rodiny bez domova, ženy bez domova a mládež bez domova. Většina členských států EU tento přístup testuje, ale jen několik málo zemí ho využívá v širším měřítku či dokonce s cílem dosáhnout systémové změny ve způsobu řešení bezdomovectví. EHSV se proto domnívá, že je zásadně nutné vypracovat evropskou strategii pro oblast bezdomovectví, jejímž těžištěm bude zásada „bydlení jako priorita" (a potažmo i rámcové programy členských států, a to za spolupráce různých úrovní – místní, regionální, vnitrostátní a evropské). Musíme také podporovat struktury sociální ekonomiky, které poskytují nezbytnou podporu.

5.4. EU má za úkol vydávat právní předpisy, jejichž negativní externalitou by za jistých okolností mohlo být zhoršení bezdomovectví. Je tedy nutné předejít tomu, aby se v důsledku legislativních iniciativ EU z poslední doby, které souvisejí se Zelenou dohodou, snížila cenová dostupnost bydlení. V zájmu usnadnění přístupu k (nouzovému) ubytování je třeba přepracovat některé legislativní iniciativy v rámci paktu o migraci. Dokonce i v současnosti přespávají v několika členských státech tisíce žadatelů o azyl na ulicích nebo ve squatech, což je v rozporu se směrnicí o podmínkách přijímání ([6]). Další právní předpisy EU (např. směrnice o platebních účtech ([7]) a směrnice o pitné vodě ([8])) přiznávají práva specificky lidem bez domova. Oba tyto právní předpisy jsou v několika členských státech EU porušovány. EHSV má za to, že všechny tyto otázky by měly být zahrnuty a konkrétně řešeny v evropské strategii pro oblast bezdomovectví, jež bude součástí evropského rámce pro vymýcení bezdomovectví v Evropě do roku 2030.

5.5. EU má v souvislosti s řešením problematiky bezdomovectví omezené pravomoci. V rámci otevřené metody koordinace však EU může podporovat členské státy prostřednictvím vzájemného učení na nadnárodní úrovni, srovnávacího výzkumu a sběru dat a rovněž prostřednictvím sledování pokroku v provádění politik a zajištění přístupu k unijním finančním prostředkům a možnostem financování. Zejména v nových členských státech sehrála EU důležitou úlohu v rozvoji kvality služeb a v rámci pilotních iniciativ, které uplatňují zásadu „bydlení jako priorita" nebo přístup orientovaný na bydlení pro vybrané cílové skupiny, a to především s využitím Evropských strukturálních a investičních fondů (ESIF) a Fondu evropské pomoci nejchudším lidem (FEAD). Pokud by úspěšné pilotní projekty byly monitorovány v rámci přezkumů a doporučení pro jednotlivé země, jež jsou součástí evropského semestru, mohlo by to napomoci jejich rozvoji v širším měřítku.

([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013 , kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 96).

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

([8]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ze dne 16. prosince 2020 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 435, 23.12.2020, s. 1).

5.6. Přístup založený na zásadě „bydlení jako priorita“ je třeba dále podpořit – je třeba jej doplnit například o lékařské a sociální služby, aby bylo možné pomoci lidem se z této situace vymanit. Zapotřebí je rovněž specifická péče, jako jsou specializované domovy důchodců a cílená péče, například pokud jde o starší osoby bez domova, které potřebují zdravotní péči. V zájmu rozšíření znalostí a nástrojů potřebných k potírání bezdomovectví, jako je přístup založený na zásadě „bydlení jako priorita“, by Komise měla problematiku bezdomovectví dále zkoumat a sbírat rozčleněná data.

V Bruselu dne 13. prosince 2023.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru

Oliver RÖPKE